

Juli 2019

Kjære familie og venner

FOR JEG REDDET DEN FATTIGE SOM ROPTE OM HJELP, DEN FARLØSE SOM INGEN HJELPER HADDE. JOB 29:12

Historiene i dette nyhetsbrevet kommer fra Mahima Barnehem.

Noen år etter at vi startet dette barnehemmet, møtte jeg to tvillinger i området rundt vår menighet nede i sentrum. En ettermiddag kom guttene, som da var rundt 6 år gamle, til det stedet hvor vi holdt på å bygge kirken. Jeg ba dem om å ikke røre mursteinene som lå foran eiendommen og de ble rasende. Naboene fortalte meg at de gikk å tigget av turistene på ettermiddagene og spurte oss om vi kunne hjelpe dem igjennom barnehemmet vårt. Senere kom politiet og ett brev fra kommunen om vi kunne ta oss av dem. Faren deres hadde giftet seg på nytt og hadde aldri møtt sønnene sine og moren har store mentale utfordringer. Hun pleide å komme i menigheten og tigge om arbeid, som å vaske klær eller liknende, for å prøve å sørge for guttene i ett lite skur hvor de bodde. Barna måtte tigge for å overleve, siden moren ikke tjente nok penger til å gi dem mat.

Da jeg så disse barna visste jeg at noe måtte gjøres, så i 2007 kom de to brødrene for å bo med oss.

I dag er guttene nesten voksne og klarer seg veldig bra. Ram prøver å fullføre sin Bachelor utdanning, mens Laxuman jobber med å bli ferdig med 10. klasse. Det er alltid en stor glede å se hvor barna kom fra og hvor langt de har kommet nå.

Ram i gul t-skjorte sammen med noen venner på barnehemmet

Laxman utenfor barnehemmet

Barna bruker nå det gamle kjøkkenet til TV rom. Det var veldig mørkt og trist, men nå har vi lagt nytt murpuss på, malt det hvitt og lagt nye tepper. Vi kunne trengt noen møbler her inne, men barna kan i alle fall sitte på gulvet og se på tv nå. Nedenfor til venstre er før og etter bilder. Det andre er fra utsiden.

GLEDES RAPPORT!

For de av dere som ikke følger oss på Facebook, så vil jeg gi deg en kort oppdatering om en situasjon vi har slitt med på barnehjemmet.

Veien har vært samme sted i over 20 år, men i fjor begynte de å jobbe med drenering på veien før de ville asfaltere den. (For de av dere som har besøkt oss, så vet dere at denne veien har vært full av glatt søle og store steiner og deler av året har den vært ufremkommelig.)

Da kommunen begynte å jobbe med veien, bestemte plutselig naboen på andre siden at han hadde for lite eiendom og av veien måtte flyttes mot oss. Han leide seg en bulldoser, jevnet det som hadde vært veien med jorden og laget ny vei, ca 5 meter mot vår side. Siden vi allerede hadde bygget gjerde på siden med veien, kunne han ikke røre den, selv om han flere ganger truet med å gjøre det. Han hadde til og med folk som satt i kommune styret som støttet han (de har helt tydelig mottatt penger fra han). I kort; jeg ringte politiet, møtte med ordføreren, kommune styres og andre politikere, men naboen nektet å gi opp. Til slutt ble veien stående slik og ingen kunne bruke den.

Etter flere måneder ble alle naboene enige om å la eiendommen vår stå og svinge veien tilbake til der den hadde vært i de siste 20 år. Vi har nå blitt enig om å gi 1 meter av hjørnet, som er mye bedre enn 5 meter av hele eiendommen som de opprinnelig ønsket.

Dette var noen måneder siden, men enda har ingen jobbet med veien der vår eiendom er. Vi kan faktisk ikke vite om de kommer til å holde ordet sitt før veien er ferdig, men vi får bare stole på Gud at det ordner seg. Kommunen mener at de skal være ferdig med veien innen ett år.

Veien slik den ser ut nå.

Klesvask!

Mingmar vasker toalettene mens Samir liker å sove litt lenger om morgenen

Her er noen bilder fra hverdagen på Mahima Barnehjem

Ikke alle liker å smile på bilder (LOL)

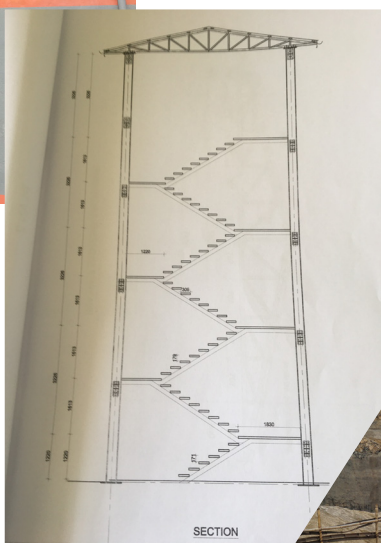
HVA JOBBER VI MED AKKURAT NÅ?

Bygget vi har jobbet med etter jordskjelvet var opprinnelig bygget med en annen funksjon enn barnehjemmet. Etter jordskjelvet valgte vi likevel å flytte barna dit, for å vite at de var trygge. Derfor må vi nå ha noen ekstra trapper på den ene siden av bygget slik at barna kan være sammen. Dette bygget har vært en utrolig økonomisk utfordring så vi er utrolig glad for at det endelig kan blir brukt, men vi har tre ting vi må gjøre ferdig så snart som mulig.

1. Trapper opp til tredje etasje på den siden som jentene bor nå.
2. Å fullføre 4. etasje.
3. Utsiden trenger ett ansiktstløft; lekeplassen og gjerde rundt eiendommen.

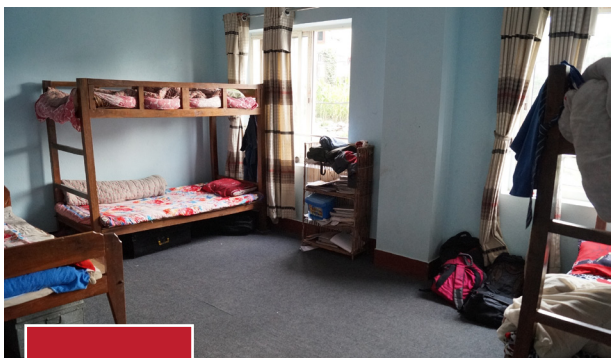

Vår første prioritet er trappene. De vil være sterke nok til å brukes av 100 personer hver eneste dag og i nødstilfeller. Trappene vil koste litt over kr 300,000,- og igjennom deres hjelp har vi fått inn halvparten av disse pengene. Vi trenger hjelp til å få inn de siste kr 100,000,-. Fundamentet er ferdig, så nå trenger vi å bygge selve trappene.

Dette er ett trykkende behov akkurat nå, siden guttene og jentene bor på hver sin side av bygget nå. Ingen gave er for liten og alt er til hjelp for dette store prosjektet.

Slik ser det ut nå. Kjøkkenet er i første etasje, jentene er i andre etasje og guttene skal flytte til tredje etasje på denne siden når trappene er ferdig. Guttene bor nå på andre siden av bygget.

Uteplassen trenger en liten ansiktstløft. Her er det guttene spiller forball og lekeplassen ligger.

Det nye bygget har gitt barna store, lyse soverom. Sangita liker orden på rommet sitt.

Glade gutter!

Mangle, Martha og Aron

BØNNE BEGJÆR

1. I juli startet vi konstruksjonen av trappene. Fundamentet er nå ferdig tross mye regn. Be om at vi skal få inn alle midlene vi trenger til å fullføre trappene så snart som mulig.
2. Be for barna som har fullført grunnskolen, at de skal ta gode valg for fremtiden.
3. Be for Mangle, konen hans Martha og lederskapet på barnehjemmet. De har en stor jobb med å oppdra så mange barn. Martha ligger på sykehuset denne uken på grunn av høyt blodtrykk. De venter deres andre barn neste uke, så vær gjerne med å be for dem.

TUSEN TAKK!

Jeg vil gjerne takke alle for deres støtte og bønn! Det betyr så utrolig mye! Disse barna har ett liv på grunn av din sjenerøsitet og bønn løser umulige situasjoner! Sammen utgjør vi en forskjell, ett liv om gangen!

Alle barna har nå begynt på neste skoleår, så nye bøker, skole materiale, uniformer og skolepenger har blitt betalt. Vi er svært takknemlig for hvordan Gud sørger for oss og for din personlige støtte!

Tusen takk til Sola Kristne Fellesskap for all deres støtte. Uten dere hadde vi ikke kunne begynt på trappene eller fullført mange av våre prosjekter.

Hilsen

*Sudip, Anne Lise,
Rebecca, Samuel og
Sarah*

*og alle som jobber på
Mahima Barnehjem*

